

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9024/2550

พนักงานอัยการจังหวัดสมุทรปราการ โจทก์ นายอนุชาติ บุตรพรมจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 90, ป.วิ.อ. มาตรา 192, ป.อ. มาตรา 60, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 295, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 87, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 195

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยใช้อาวุธมีดแทงผู้ตายบริเวณอกด้านซ้ายโดยมีเจตนาฆ่าและไตร่ตรองไว้ก่อน แล้วจำเลยใช้มีดแทงผู้ตายซ้ำอีก แต่ผู้เสียหายเข้ากันไว้เป็นเหตุให้มีดพลาดไปถูกผู้เสียหายที่ต้นแขนซ้ายได้รับบาดเจ็บ ส่วนผู้ตายถึงแก่ความตาย แสดงว่าโจทก์ประสงค์จะให้ลงโทษจำเลยเพียงกรรมเดียวในความผิดฐานฆ่าผู้ตายและพลาดไปถูกผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บ อันเป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ซึ่งต้องลงโทษจำเลยตามกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม ป.อ. มาตรา 90 ดังนั้น แม้ข้อเท็จจริงตามทางพิจารณาจะได้ว่า นอกจากจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้ตายแล้วจำเลยยังทำร้ายผู้เสียหายอันเป็นความผิดอีกกรรมหนึ่งแยกต่างหากจากกันก็ตาม ก็เป็นเรื่องข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้องและตามที่ปรากฏในทางพิจารณาไม่ใช่เรื่องที่โจทก์ประสงค์ให้ลงโทษตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคสี่ จึงไม่อาจลงโทษจำเลยในความผิดฐานทำร้ายผู้เสียหายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายอีกกระทงหนึ่งได้ เพราะเป็นการพิพากษาเกินคำขอหรือที่มีได้กล่าวในฟ้องต้องห้ามตามมาตรา 192 วรรคหนึ่ง คงลงโทษจำเลยได้เฉพาะในความผิดฐานฆ่าผู้ตายเท่านั้น

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 60, 80, 90, 91, 288, 289, 295, 371 จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4), 295, 371 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันเรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ปรับ 90 บาท ฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำคุกตลอดชีวิต ฐานทำร้ายร่างกาย จำคุก 1 ปี รวมโทษทุกกระทงแล้ว คงจำคุกตลอดชีวิต และปรับ 90 บาท คำให้การจำเลยในชั้นจับกุม ชั้นสอบสวนและทางนำสืบเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 87 (ที่ถูกลบ) มาตรา 78) ประกอบมาตรา 53 คงจำคุก 33 ปี 4 เดือน และปรับ 60 บาท ข้อหาอื่นให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 295 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานฆ่าผู้อื่น จำคุกตลอดชีวิต ฐานทำร้ายร่างกาย จำคุก 1 ปี รวมโทษทุกกระทงแล้วคงจำคุกตลอดชีวิต คำให้การจำเลยในชั้นจับกุมชั้นสอบสวนและทางนำสืบเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 คงจำคุก 33 ปี 4 เดือน ข้อหาอื่นให้ยก จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งชั้นฎีกาฟังได้ว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุในฟ้อง จำเลยใช้มีดใบมีดยาว 1

ฟุต กว้าง 1 นิ้ว ด้ามมีดยาว 5 นิ้ว เป็นอาวุธแทงผู้ตาย 1 ครั้ง ที่บริเวณอกซ้าย เมื่อจำเลยจะแทงผู้ตายซ้ำ ผู้เสียหายเข้าขวางไว้จึงถูกมีดฟันที่แขนซ้ายได้รับอันตรายแก่กายตามผลการตรวจชันสูตรบาดแผล ส่วนผู้ตายถึงแก่ความตาย ตามรายงานการตรวจศพ เจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยได้ในคืนเกิดเหตุ ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกมีว่า จำเลยมีเจตนาฆ่าผู้ตายหรือไม่ โจทก์มีนางปรานอมผู้เสียหาย เบิกความว่า ขณะที่พยาน ผู้ตาย และนายอำนาจพี่ชายจำเลยนั่งดูโทรทัศน์ภายในห้องพักของพยานมีเสียงคนทะเลาะกันนอกห้อง ผู้ตายซึ่งทำงานเป็นหัวหน้าคนงานจึงเดินออกไปห้ามแล้วเดินกลับมาที่ห้องพัก จากนั้นประมาณ 5 นาที จำเลยวิ่งมาที่หน้าห้องพัก นายอำนาจถามว่าวิ่งมาทำไม ไม่มีอะไรเกิดขึ้น จำเลยวิ่งกลับไป ประมาณ 10 นาที จำเลยวิ่งเข้ามาในห้องครัวของพยานหยิบเอามีดปลายแหลมยาวประมาณ 1 ฟุตออกไป นายอำนาจจึงตามจำเลยไป พยานตามออกไปดูเห็นบุคคลทั้งสองกำลังชกต่อยกันจึงเข้าไปห้าม จำเลยเดินเข้าไปในตึก ส่วนนายอำนาจกลับมาที่ห้องพักของพยานแต่พยานยังยืนพูดคุยกับพวกคนงาน จำเลยขว้างท่อเหล็กเฉียดศีรษะของพยาน ผู้ตายเดินออกมาหน้าห้องพัก จำเลยถอดหลอดนีออนจากใต้ถุนตึกแล้ววิ่งมาตีผู้ตายที่ใบหน้า ผู้ตายยกแขนขึ้นรับไว้จนหลอดนีออนแตก ผู้ตายเข้าชกต่อยกับจำเลย พยานกับพวกคนงานเข้าห้าม จำเลยเดินเข้าไปหลังตึก ส่วนผู้ตายเดินกลับมาพูดคุยกับพยาน นายอำนาจและพวกคนงานที่หน้าห้องพัก หลังจากนั้นประมาณ 10 นาที จำเลยเดินมาหาผู้ตายและชักมีดปลายแหลมยาวประมาณ 1 ฟุตออกมาจากด้านหลัง เมื่อเข้าใกล้ผู้ตาย จำเลยวิ่งเข้าหาแล้วใช้มีดแทงที่หน้าอกซ้ายของผู้ตาย ขณะนั้นผู้ตายนั่งอยู่บนแคร่หน้าห้องพัก พอถูกแทงผู้ตายลุกขึ้นยืน จำเลยดึงมีดออก ผู้ตายล้มลงที่พื้น จำเลยจะแทงซ้ำ พยานจึงเข้าไปห้ามและถูกจำเลยใช้มีดฟันที่ต้นแขนซ้ายเป็นบาดแผลยาวประมาณ 3 เซนติเมตร นายอำนาจกับคนงานเข้ามาจับจำเลยไว้แล้วพาผู้ตายส่งโรงพยาบาล ส่วนนายอำนาจเบิกความว่า วันเกิดเหตุพยาน จำเลย ผู้ตายและเพื่อนคนงานดื่มสุรากับที่บริเวณห้องพักของผู้ตายเวลาประมาณ 20 นาฬิกา จำเลยแยกไปดื่มสุรากับเพื่อนที่ห้องอื่น หลังจากนั้นไม่นานคนงานที่ดื่มสุรามีเรื่องทะเลาะกัน ผู้ตายกับพยานจึงเข้าห้าม เสร็จแล้วพยานเข้าไปดูโทรทัศน์ในห้องพักกับผู้ตาย จำเลยเข้าใจว่าพยานถูกทำร้ายจึงวิ่งมาสอบถาม พยานเล่าเหตุการณ์ให้ฟัง จำเลยกลับไปดื่มสุรากับเพื่อน ต่อมาประมาณ 20 นาฬิกา จำเลยวิ่งมาหยิบมีดปลายแหลมจากห้องครัวของผู้ตาย พยานและผู้ตายช่วยกันห้ามจำเลยไว้ จำเลยจะใช้มีดแทงพยาน แต่พยานไม่ได้โต้ตอบจำเลยแล้วพยานเข้าไปดูโทรทัศน์ในห้องพักของผู้ตาย จำเลยอยู่หน้าห้องพักเรียกให้พยานออกไปเจรจากันแต่พยานไม่ยอมออกไป จำเลยใช้ท่อเหล็กขว้างมาที่สังกะสีห้องพักของผู้ตาย ผู้ตายออกจากห้องพักไปพบจำเลย แต่ยังไม่ได้พูดคุยกัน จำเลยหยิบหลอดนีออนหน้าห้องพักมาตีผู้ตาย จากนั้นจำเลยกับผู้ตายก็ชกต่อยกัน จำเลยสู้ผู้ตายไม่ได้จึงแยกไปดื่มสุราที่ห้องอื่น ส่วนผู้ตายและพยานกับคนงานอื่นนั่งอยู่บนแคร่ไม้ สักครู่จำเลยเดินกลับมาเมื่อถึงระยะประชิดตัวจำเลยชักมีดปลายแหลมจากด้านหลังแทงผู้ตายที่ราวนมซ้าย คนงานช่วยกันแยกจำเลยออกมา มีดพลาดไปถูกแขนผู้เสียหาย เห็นว่าก่อนเกิดเหตุจำเลยใช้หลอดนีออนตีผู้ตายแล้วชกต่อยกัน เมื่อมีคนมาแยกจำเลยก็กลับไปและกลับมาใช้มีดแทงผู้ตายที่หน้าอกซ้าย ผู้เสียหายเบิกความว่ามีดที่จำเลยใช้แทงผู้ตายยาวประมาณ 1 ฟุต เมื่อพิจารณาประกอบกับบาดแผลที่ศพผู้ตายแล้ว แสดงว่ามีดที่จำเลยใช้แทงผู้ตายเป็นมีดขนาดใหญ่ จำเลยแทงผู้ตายบริเวณหน้าอกซ้ายตรงราวนมซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญของร่างกาย บาดแผลลึกประมาณ 12 เซนติเมตร ทะลุปอด หัวใจฉีกขาด ตามรายงานการตรวจศพ แสดงว่าจำเลยแทงผู้ตายอย่างแรง แสดงให้เห็นว่าจำเลยใช้มีดแทงผู้ตายโดยเจตนาฆ่า ที่จำเลยฎีกาว่า

เจตนาเพียงทำร้ายร่างกายผู้ตายฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยฎีกาว่า จำเลยไม่มีเจตนาทำร้ายผู้เสียหาย แต่เจตนาทำร้ายผู้ตาย เมื่อผู้เสียหายเข้ามาขวางจึงถูกจำเลยทำร้ายเป็นการกระทำที่ต่อเนื่องกันกับการกระทำครั้งแรก จึงเป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบทนั้น ข้อนี้ปรากฏจากคำเบิกความของผู้เสียหายว่า หลังจากผู้ตายถูกแทงล้มลง จำเลยจะแทงผู้ตายซ้ำ ผู้เสียหายเข้าไปห้าม จำเลยจึงใช้มีดฟันผู้เสียหายถูกบริเวณต้นแขนซ้าย เห็นว่า การที่จำเลยยกมีดขึ้นฟันที่ต้นแขนซ้ายของผู้เสียหายเป็นเจตนาที่เพิ่งเกิดขึ้นใหม่ ต่างไปจากเจตนาเดิมที่จำเลยจะแทงผู้ตาย มิใช่การกระทำที่ต่อเนื่องจากการใช้มีดแทงผู้ตาย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน และการที่จำเลยใช้มีดฟันผู้เสียหายเพียงครั้งเดียวเป็นบาดแผลยาว 3 เซนติเมตร โดยมีได้ฟันซ้ำเช่นนี้ จำเลยจึงมีเจตนาเพียงทำร้ายผู้เสียหายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายเท่านั้น ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น อย่างไรก็ตาม คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยใช้อาวุธมีดแทงผู้ตายบริเวณอกซ้าย โดยมีเจตนาฆ่าและไตร่ตรองไว้ก่อน แล้วจำเลยใช้มีดแทงผู้ตายซ้ำอีก แต่ผู้เสียหายเข้ากันไว้เป็นเหตุให้มีดพลาดไปถูกผู้เสียหายที่ต้นแขนซ้ายได้รับบาดเจ็บส่วนผู้ตายถึงแก่ความตาย การที่โจทก์บรรยายฟ้องดังกล่าวแสดงว่า โจทก์ประสงค์จะให้ลงโทษจำเลยเพียงกรรมเดียวในความผิดฐานฆ่าผู้ตายและพลาดไปถูกผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บ อันเป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ซึ่งต้องลงโทษจำเลยตามกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ดังนั้น แม้ข้อเท็จจริงตามทางพิจารณาจะได้ความว่า นอกจากจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้ตายแล้ว จำเลยยังทำร้ายผู้เสียหายอันเป็นความผิดอีกกรรมหนึ่งแยกต่างหากจากกันก็ตามก็เป็นเรื่องข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้องและตามที่ปรากฏในทางพิจารณาไม่ใช่เรื่องที่โจทก์ประสงค์ให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคสี่ จึงไม่อาจลงโทษจำเลยในความผิดฐานทำร้ายผู้เสียหายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายอีกกรรมหนึ่งได้ เพราะเป็นการพิพากษาเกินคำขอหรือที่มิได้กล่าวในฟ้องด้วยต้องห้ามตามมาตรา 192 วรรคหนึ่ง คงลงโทษจำเลยได้เฉพาะในความผิดฐานฆ่าผู้ตายเท่านั้น ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ลงโทษจำเลยทั้งในความผิดฐานฆ่าผู้ตายและฐานทำร้ายผู้เสียหายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การเป็นสองกรรมจึงเป็นการไม่ชอบ ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้คู่ความไม่ฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นแก้ไขให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการสุดท้ายมีว่า สมควรลดมาตราส่วนโทษให้จำเลยและลงโทษจำเลยสถานเบาหรือไม่ เห็นว่า แม้ขณะกระทำความผิดจำเลยอายุไม่เกิน 20 ปี แต่จำเลยมีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีแล้ว จึงไม่สมควรลดมาตราส่วนโทษให้ ทั้งการกระทำของจำเลยมีลักษณะก้าวร้าว กระทำโดยอุกอาจต่อหน้าบุคคลอื่นจำนวนมากโดยไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย โทษจำคุกที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ลงแก่จำเลยจึงเหมาะสมแก่รูปคดีแล้ว ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน" พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นเพียงกรรมเดียว ให้จำคุกจำเลยตลอดชีวิต ค่าให้การในชั้นจับกุมชั้นสอบสวน และทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 คงจำคุกจำเลย 33 ปี 4 เดือน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1

องค์คณะ

อิสเรศ ชัยรัตน์ · มงคล ทับเตีย · พิชัย อภิชาติอำมฤต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/9024/2550>